

מסכת זבחים - פרק ו'

שפסע את העוף בכנפיו, ולא הבדיל את הגוף לשני חלקים, ואם הבדיל - כָּשֶׁר, וספגו במלח, וזרקו על גבי האֲשִׁים.

ו. אם לא הסיר מן העולה לא את המִרְאָה ולא את הנוצה ולא את בני מעים היוצאין עמה ולא ספגו במלח, כָּל שֵׁשְׁנָה בָּהּ מֵאַחַר שֶׁמָּצָה אֶת דָּמָה - כִּשְׂרָה. הבדיל בחטאת את הראש מן הגוף ולא הבדיל בעולה - פְּסוּלָה.

מצה דם הראש ולא מצה דם הגוף - פְּסוּלָה כי רוב הדם הוא בגוף.

מצה דם הגוף ולא מצה דם הראש - כִּשְׂרָה.

ז. חטאת העוף שְׁמֵלְקָה שְׁלֵא לְשָׁמָה, או שמצה דמה שְׁלֵא לְשָׁמָה, או לְשָׁמָה וְשְׁלֵא לְשָׁמָה, או שְׁלֵא לְשָׁמָה וְלְשָׁמָה - פְּסוּלָה.

עולת העוף שמלק או מיצה שלא לשמה - כִּשְׂרָה, ובלבד שְׁלֵא עֲלֵתָה לְבַעֲלִים לשם חובה.

אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף שְׁמֵלְקוֹ וְשִׁמְצָה דָּמָן במחשבה לאכול דָּבָר שֶׁדָּרְכּוֹ לְאָכּוֹל, או להקטיר דָּבָר שֶׁדָּרְכּוֹ לְהַקְטִיר, חוץ למקומו - פְּסוּל, ואין בו כרת.

שחט במחשבה לאכול או להקטיר חוץ לזמנו - פְּגוּל, וחֲזִיבִין עָלָיו כָּרֵת, ובלבד שִׁיקָרְבַּהּ הַדָּם הַמִּתִּיר אֲכִילַת הַבָּשָׂר כְּמִצְוֹתָו, ולא תהיה עוד סיבה לפסול את הקרבן.

כיצד קרב המתיר כמצנתו?

מלק בשתיקה ומצה הדם חוץ לזמנו, או שְׁמֵלְקַת חוץ לזמנו ומצה הדם בשתיקה, או שְׁמֵלְקַת חוץ ומצה הדם חוץ לזמנו, זֶה שֶׁקָּרַב הַמִּתִּיר כְּמִצְוֹתָו מִכּוּוֹן שֶׁבְּשִׁלוּשֵׁת אֹפְנִים אלו לא נוספה סיבה לפסול.

כיצד לא קרב המתיר כמצנתו?

מלק חוץ למקומו ומצה אח"כ את הדם חוץ לזמנו, או שְׁמֵלְקַת חוץ לזמנו ומצה אח"כ את הדם חוץ למקומו.

וכן חטאת העוף שְׁמֵלְקָה שְׁלֵא לְשָׁמָה ומצה דמה חוץ לזמנה, או שְׁמֵלְקָה חוץ לזמנה ומצה דמה שְׁלֵא לְשָׁמָה, או שְׁמֵלְקָה ומצה דמה שְׁלֵא לְשָׁמָה, זֶה הוּא שְׁלֵא קָרַב הַמִּתִּיר כְּמִצְוֹתָו מִכּוּוֹן שִׁישׁ כֵּאֵן פְּסוּל שֶׁל חוץ למקומו מלבד הפסול של חוץ לזמנו.

חשב בשעת העבודה לאכול כְּזֵית בְּחוּץ וְכֵזֵית לְמַחֵר, או שחשב לאכול כְּזֵית לְמַחֵר וְכֵזֵית בְּחוּץ, או שחשב לאכול

א. קדשי קדשים שֶׁשָּׁחֲטוֹן בְּרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ -

רבי יוסי אומר: שחיתתם כשירה כאלו נשחטו בצפון.

רבי יוסי בר יהודה אומר: מחצי המזבח ולצפון - דינו כצפון, מחצי המזבח ולדרום - דינו כדרום.

המנחות היו נקמצות בכל מקום בעזרה, ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות.

ב. חטאת העוף היתה נעשית על קרן דרומית מערבית.

מליקתה בכל מקום היתה כשירה, אלא שמולקים בקרן דרומית מערבית מכיון שזה היה מקומה להזאה.

ושלשה דברים היתה אותה הקרן משמשת מלמטה, ושלשה מלמעלה.

מלמטה - 1. מליקת והזאת חטאת העוף. 2. וההגשות של המנחות. 3. ושפיכת שְׁיָרֵי הַדָּם.

מלמעלה - 1. נסוך המים. 2. וניסוך היין. 3. ועולת העוף כשהיא רכה במזרח היו עושים אותה בקרן דרום מערב.

ג. כל העולים למזבח עולין דרך זמין בצד מזרח, ומקיפין את המזבח ויורדין דרך שמאל בצד מערב, חוץ מן העולה לשלשה דברים אלו שלמדנו במשנה הקודמת, שהיו עולים ופונים לשמאל וחוזרים לעקב (באותה דרך שעלו).

ד. חטאת העוף - כיצד היתה נעשית?

היה מולק את ראשה ממול ערפה ואינו מבדיל את הראש מן הגוף, ומזה מדמה על קיר המזבח, שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיחָה מִתְּמָצָה עַל הַיִּסוּד.

אין למזבח מן החטאת אלא דמה, וכלה לכהנים.

ה. עולת העוף - כיצד היתה נעשית?

עלה בכבש ופנה לסובב, בא לו לקרן דרומית מזרחית, היה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל את הראש מן הגוף, וממחה את דמה על קיר המזבח. נטל את הראש, והקיף (והצמיד) בית מליקתו למזבח ומיצה את דמו על הקיר, וספגו במלח, וזרקו על גבי האֲשִׁים.

בא לו לגוף, והסיר את המראה ואת הנוצה ואת בני מעים היוצאים עמה, והשליכו לבית הדָּשָׁן.

כַּחֲצֵי זֵית בַּחוּץ וְכַחֲצֵי זֵית לְמַחֵר, או שחשב לאכול כַּחֲצֵי זֵית לְמַחֵר וְכַחֲצֵי זֵית בַּחוּץ - בכל המקרים האלו הקרבן פְּסוּל וְאֵין בו כֶּרֶת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל:

אִם מִחֲשֶׁבֶת הַזֵּמַן קִדְּמָה לְמִחְשַׁבֶּת הַמָּקוֹם - פְּגוּל וְחִיבִין עָלָיו כֶּרֶת מִכִּוּוֹן שִׁבְעָה שֶׁהִתְפַּגַּל לֹא הִיָּה בוּ פְּסוּל.

וְאִם מִחֲשֶׁבֶת הַמָּקוֹם קִדְּמָה לְמִחְשַׁבֶּת הַזֵּמַן - פְּסוּל וְאֵין בו כֶּרֶת מִכִּוּוֹן שֶׁהִקְרַבן כִּבְר הִיָּה פְּסוּל כִּשְׁחָשַׁב מִחֲשַׁבֶּת חוּץ לְזַמְנוֹ.

וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים: זֶה נִזְהָה פְּסוּל וְאֵין בו כֶּרֶת.

מִלֵּק אֶת הָעוֹף בְּמִחְשַׁבָּה לְאֹכֹל כַּחֲצֵי זֵית וְלִהְקַטִּיר כַּחֲצֵי זֵית - פֶּשֶׁר, שֵׁאִין כֹּאן שִׁיעוּר כְּזֵית, שֶׁהִרִי אֵין אֲכִילָה וְהִקְטִירָה מִצְטָרְפִין, שֶׁהִאֲכִילָה הִיא לְאָדָם אֲבֵל הִהְקַטְרָה הִיא לְמִזְבֵּחַ.